

Predikatie over Matthéüs 16 vers 24 en 25
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
Vrije Oud Gereformeerde Gemeente
Aalburg – 24 februari 2013

Zingen Psalm 22 : 10.

Lezing van de Heilige Wet des HEEREN.

Zingen Tien Geboden des Heeren : 9.

Schriftlezing Matthéüs 16 vers 13 t/m 28

13 Als nu Jezus gekomen was in de delen van Cesaréa Filippi, vroeg Hij Zijn discipelen, zeggende: Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?

14 En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elía; en anderen: Jeremía, of een van de profeten.

15 Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?

16 En Simon Petrus antwoordende zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.

17 En Jezus antwoordende zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon Bar-Jona; want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

18 En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen.

19 En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

20 Toen verbood Hij Zijn discipelen, dat zij iemand zeggen zouden dat Hij was Jezus, de Christus.

21 Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen en overpriesters en schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden.

22 En Petrus Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, zijt U genadig; dit zal U geenszins geschieden.

23 Maar Hij Zich omkerende, zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij, satanas, gij zijt Mij een aanstoot; want gij verzint niet de dingen die Gods zijn, maar die der mensen zijn.

24 Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op en volg Mij.

25 Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal om Mijnentwil, die zal hetzelfde vinden.

26 Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint en lijdt schade zijner ziel? Of wat zal een mens geven tot lossing van zijn ziel?

27 Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, met Zijn engelen, en alsdan zal Hij een iegelijk vergelden naar zijn doen.

28 Voorwaar zeg Ik u: Er zijn sommigen van die hier staan, dewelke den dood niet smaken zullen, totdat zij den Zoon des mensen zullen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

Gebed.

Zingen Psalm 69 : 5 en 9.

Met de hulpe des Heeren en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest in deze morgen onder u het lijdensevangelie uit Matthéüs 16 en dan met name het 24e en 25e vers, waar het Woord van God en onze tekst luidt:

24 Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op en volg Mij.

25 Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal om Mijnentwil, die zal hetzelfde vinden.

Om naar aanleiding van deze tekstwoorden stil te staan bij drie gedachten.

1^e. De stervende Jezus.

2^e. De stervende Kerk.

3^e. De stervende wereld.

Gemeente, wij zijn hier getuigen van wat hier de Heere Jezus Christus met Zijn discipelen bespreekt. Daar moet je wel acht op slaan. Dat onderwijs, ja, dat mogen wij nu in deze dag allemaal horen, maar dat is niet voor elk hart bestemd. Daar is een onderscheid. Dit is iets wat de Heere Jezus niet aan de schare heeft meegedeeld. Dit is iets wat de Heere Jezus niet aan de geestelijke leidslieden van die tijd heeft meegedeeld. Waarom niet? Wel, ze waren haters van Hem. Hun hart was dood en onbewogen gebleven onder Zijn woor-

den, onder Zijn wonderen. Ze hadden Hem niet erkend als Messias, als Gezondene van de Vader. Ze hadden in Hem niet gezien wat er in Hem wel te zien is. Kijk, dat ze geen schoonheid in de Heere Jezus Christus zagen, daar zat de fout van bij hen. Niet in Hem Die de Schoonste van alle mensenkinderen genaamd wordt. De fout zit in hun blindheid. Terwijl Hij de volle openbaring van het hart en van het welbehagen van God is.

En dan is het de Heere Jezus Die juist aan hen vraagt, Zijn discipelen... Wie zijn nou die discipelen? Dat zijn diegenen die wel in Hem zagen wat er in Hem te zien was. Die wel een schoonheid in Hem hebben waar genomen, die voor de wereld verborgen gebleven was. Ja, natuurlijk wel, tussen twee haken, daar zit een probleem. Dat is zwaar om te verklaren. Dat is zo. Daar heeft Judas ook bij gestaan. Ja, hoe moet je dat zien? In welk licht is dat geweest? Laat ik het maar zo zeggen, in de gemeente van Christus, door alle tijden heen, zal er kaf onder koren wezen, zullen er wezen die de Naam van Christus noemen, die er alle schijn van hebben dat ze levend zijn, en toch dood in de zonden en in de misdaden. Laat nu Judas, die daar bij gestaan heeft, voor u en voor mij een les wezen. Dat het Woord ons leert, en zie hier hoe nodig dat is: "Onderzoek uzelve nauw, ja nauw, of ge in het geloof zijt". Want het was bij Judas geen waarheid, Bij die andere elf wel. Waarom was het bij die andere elf waarheid? Heel eenvoudig, omdat God begonnen was, omdat God Zijn genadig werk in hen had aangevangen, aan het voortzetten was en ook voleindigen zou. Ja, ik zeg bewust "aan het voortzetten was". Want het zal zometeen wel blijken dat haantje de voorste, Simon Petrus, er o zo weinig van verstond, helemaal niet in de gaten had hoe dat Koninkrijk der hemelen werd ingericht en ingedeeld.

Maar laten we nu zien op die andere elf. Laat Judas maar voor wat hij is. Die ligt in het oordeel Gods. Maar die andere elf, ze waren dan toch maar bij Jezus.

Waar gaat u eigenlijk naar toe met uw vragen, met uw zorgen, met uw twijfels, met uw zielenood, als u die hebt tenminste. Zielenood! Vragen voor de eeuwigheid. Waar gaat u naar toe? Weet u, het Woord zegt het ons helder: "Vervloekt is een iegelijk die vlees tot zijn arm stelt". Dan sta ik voor u op de kansel als een mens met schuld. Ik hoop dat u in de kerk zit als een mens met schuld. Vlees tot zijn arm stellen. Vervloekt is diegene, zegt de Heere. Dan is het wel een wonder dat we er nog zijn, terwijl we zoveel dagen, dagen zonder getal, Hem niet tot onze arm gesteld hebben, Hem niet nodig gehad hebben, Hem aan Zijn plaats hebben kunnen laten, Hem vergeten zijn. We dachten het wel te redden. Misschien zelfs wel de zaak des Heeren. Ook dat nog. En het zou best kunnen wezen, dat

je gang was een gang die je kon terug vinden in het Woord. Of althans, je had er ook nog een tekst bij. Dat zou best allemaal kunnen. Maar die vlees tot zijn arm stelt, is vervloekt.

En deze, die waren dan toch maar bij de Heere Jezus. Ja, ik weet het wel, de Heere Jezus hield ze bij Zich. Dat is ook een voorrecht. De Heere Jezus hield ze bij Zich. En Hij gaat ze een vraag stellen. Heel opmerkelijk. Hij vraagt Zijn discipelen, zeggende: "Wie zeggen de mensen dat Ik ben?" Nee: "dat Ik, de Zoon des mensen, ben?" Dat is ook wat! Weet u wat de Heere Jezus zegt daar, in dat woordje: "de Zoon des mensen"? Hij zegt daar: "Ik ben er één van u. Ik lijk in alles op u. Ik ben ook de Zoon van een mens, uit Maria voortgekomen". Inderdaad, dat blijkt wel, dat er aan Hem, zonder de werking van Gods Heilige Geest, geen gedaante of heerlijkheid is. Dat Hij in de massa als het ware weg valt. Net als al die anderen.

Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben? Ik Die uwer één ben? Wat zeggen de mensen over Mij? Ja, de een Johannes de Doper, de ander Elia, weer een Jeremia of één van de profeten dan.

Maar gij? Wie zegt gij dat Ik ben? En Simon Petrus antwoordende zeide... Goed opletten! Er staat niet dat Petrus zegt: "Gij zijt de Christus, de Zoon des mensen". Nee, maar: "Gij zijt Christus, de Zoon van de levende God". Petrus heeft door de werking van Gods Heilige Geest een oog gekregen om in die Christus te zien wat nu voor het natuurlijk oog verborgen ligt. Dat hij in de Zoon des mensen de Zoon van de levende God heeft mogen opmerken. Dat betekent dat hij in het Wezen van Christus, in het zijn van Christus het welbehagen Gods over de mensen heeft zien worden uitgestort. Want hij zegt: "Gij zijt de Christus". Dat is: "Gij zijt de Gezalfde, Die door de Vader tot dat verlossend, zaligmakend werk bent toebereid, en niet alleen toebereid, maar ook in die zalving bekwaam gemaakt. U bent het Die als overgoten bent met de Heilige Geest". Dat had geen mens gezien, zelfs de geestelijke leidslieden niet. Die hadden dat niet gezien. Maar Petrus wel. Simon Petrus. Simon, want ook een mens van vlees en bloed. Maar Petrus. Hij was een tweemens geworden. Er lag Goddelijk werk in die man. Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.

Ja, nu voor ons. Voor u en mij. Die Bijbel is voor veel mensen maar een dood ding. Die Bijbel is iets, dat ligt bij velen onder een laag stof. Die Bijbel, die hier geopend ligt op de kansel, twee stuks zelfs, daar kunt u aan gewend geraakt zijn. Dat hoort nu eenmaal in de kerk. Zo waren er in de dagen van de Heere Jezus ook mensen, die gewend geraakt waren aan het feit dat de Heere Jezus omwandelde. Maar hun oog was gesloten gebleven.

Christus is ten hemel gevaren. Hij zit aan de rechterhand van Zijn Vader. Hoe komt Christus ons dan tegen? Niet meer in het gewaad van Zijn mens-zijn, nee. Maar nu in het gewaad van Zijn Woord. Hij heeft geen gedaante noch heerlijkheid dat wij Hem zouden begeerd hebben. Of is alles aan Hem gans begeerlijk geworden? Dat betekent: is dat Woord tot u gaan spreken? Hebt u God Zelf daarin ontmoet, Zijn stem mogen horen? Is het aangekomen, thuis gekomen? Dat waar velen Hem zagen als de Zoon des mensen, daar velen dat Woord zien als een oud Boek, of misschien wel als waarheid met allerlei wijze levenslessen. Dat u met Petrus mee mag zeggen: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God". Want waar gaat het nu eigenlijk om in uw en mijn leven? Het gaat toch om niets anders dan dit: de openbaring van de Borg en Middelaar aan het hart. Wat betekent dat in de praktijk van het geestelijke leven? Dat betekent dat je met dat pak van zonden en schuld aan de voet van Golgotha's kruis terecht komt en weet waar je schuld gebleven is. Dat God het tot rechtvaardigheid heeft laten komen. In Hem, die Christus, die Zoon van de levende God.

Zo mocht Petrus daar belijdenis doen. Belijdenis van wat God in zijn hart had gewerkt.

Nu zijn wij natuurlijk niet zo praterig, Nederlanders enzo, en in onze kerkelijke cultuur is dat niet zo gewoon. Maar spreek dan maar in uw hart voor het aangezicht van God. Wie is Christus voor u? Als u zeggen moet: "Hij is voor mij niet meer dan de Zoon des mensen". En wees gewoon maar eerlijk, want God ziet toch het hart aan. Hem kunt u niet bedriegen. Als u zeggen moet: "Hij is voor mij niet meer dan de Zoon des mensen", dan zal de rest van dat lijdens-evangelie voor u een verborgenheid zijn en blijven zolang dat niet wordt veranderd. Maar als u zeggen mag: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God", dan gaat Christus in Zijn Woord en aan Zijn discipelen verborgenheden ontsluiten, diepten Gods openbaren, wat inderdaad in het hart en in het verstand van een mens niet is opgeklommen.

Je zegt: "Ik vind dat nogal wat, zo'n belijdenis: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God". Weet u wat, laten we het dan zo doen: De Heere Jezus vroeg aan Petrus, en misschien kun je je in die toestand van Petrus beter verplaatsen, nadat hij de Heere driemaal verloochend had, toen vroeg de Heere Jezus aan Petrus: "Hebt gij Mij lief?" Ik kan het ook zo zeggen: Zou u er hinder van hebben als Christus Zijn Woord, de prediking en de dienst van het Woord, als heel het Goddelijk getuigenis voorgoed uit uw leven zou worden weggeschrapt? Ach ja, er zullen er hier onder ons zijn die het zeggen: "Dan ben ik eindelijk vrij. Dan ben ik er eindelijk van af". Of is

het in uw hart zo dat u zeggen moet: “Waar zullen we toch anders heen moeten?” Versta je dat, hoe intens het is als Petrus zegt: “Waar zullen wij dan toch heen gaan? Gij hebt immers de woorden van het eeuwige leven”. Voel je het wel aan, dat het er op aan komt, dat Hij Zich met u bemoeit.

De Heere Jezus zegt tegen Simon Petrus: “Zalig zijt gij”. U bent de bezitter van het hoogste en het eeuwige geluk.

Simon Bar-Jona, let wel, dat heb je niet van jezelf. Denk erom. Jij, de zoon van Jona, wat is er nu in jou te vinden? Nee, vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader Die in de hemelen is. Dat is verborgen. Maar het komt er wel uit. Dat is het werk in het geheim, dat in het openbaar tot uitdrukking komt. Mijn Vader Die in de hemelen is, Die werkt door de werking van de Heilige Geest dat wonder in het hart. En hier komt het over de lippen van Petrus. Ach ja, Ik zeg u ook, gij zijt Petrus, en op deze Petra, op deze belijdenis, die is als een rotssteen, zal Ik Mijn gemeente bouwen. Mijn gemeente van mensen die Mij niet meer kennen als de Zoon des mensen, die Mij niet meer kennen naar het vlees, maar die Mij kennen als de Zoon van God, die Mij kennen naar de geest. Op deze Petra zal Ik Mijn gemeente bouwen.

Dan weet u het. Als de vervolging en de verdrukking komt, dan weet u het. Als de koude wind van de secularisatie gaat waaien en stormen, zoals ze reeds doet, maar als het heviger wordt. Misschien vraagt u wel: “Zal ik staande blijven als de verdrukking komt?” U blijft niet staande. Daar hoeft u echt niet op te rekenen. Maar de Heere Jezus zegt: “Op deze Petra zal Ik Mijn gemeente bouwen”. En die staat vast. “De poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen”. Dus die belijdenis van het hart, die Petrus uitte, dat was een zaak waarin hij beleed en erkende dat het Goddelijk werk zodanig was, dat de Heere hem op de rotssteen vast gezet had, vast hield, en dat hij tot in eeuwigheid daar niet meer af zou kunnen vallen. Wel schudden, wel wankelen, wel struikelen, maar er niet meer af kunnen vallen. Want de Heere Jezus zegt: “Ik zal Mijn gemeente bouwen”. Dat doet die gemeente niet. Dat doet de prediker niet. Dat doet zelfs de Bijbel als Boek niet. Nee, wij kennen aan niets en niemand macht toe, dan aan God drie-enig”. Rome zegt: “Maria, wilt u voor ons pleiten?” Nee hoor, nee. God geopenbaard in het vlees, dat alleen. En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen. Wat gij binden zult, zal gebonden zijn; wat ge ontbinden zult, zal ontbonden wezen.

Wat is dat nu weer? Wat zijn die sleutelen van het Koninkrijk der hemelen? Dat is niet de gril van een of andere voorganger of leider van een kerkelijke gemeente: “Jij er bij en jij niet”. Dat is niets an-

ders dan het eenvoudige Woord van God. Wat doet dat Woord van God? Dat bindt en dat ontbindt. Dat zegt het tegen de verslagenen van hart: "Ge hebt troost en hulp bij God". Dat zegt het tegen die vermoeiden, die bedrukten, die belasten: "Komt herwaarts tot Mij, Ik zal u rust geven". Dat zegt het tegen u, u die weet van het Gods-werk in uw leven, van de openbaring van de Borg aan het hart: "Ik ben de Alfa en de Omega, Ik zal Mijn werk handhaven". Dat Woord van God als een sleutel van het hemelrijk. Dat Woord verklaart ons hart. En dat zegt tegen de zondaar: "U staat buiten". Dat zegt tegen de zondaar aan Gods voeten, die Christus tot zijn deel heeft mogen ontvangen: "Gij zijt binnen". Dat is het, binden en ontbinden. Dat is binnen halen en buiten zetten. Dat wordt geopenbaard door de werking van de Geest uit dat Woord van God. Dat betekent dat je het weet in je ziel, in je hart, onder de prediking van het Woord, aan welke kant je staat. Daar loopt het wel over, want je hebt maar één ziel. En die eeuwigheid is oneindig. Het zal er op aan komen. Waarom zouden we het er op aan laten komen als we een keer ziek worden, of oud geworden zijn, of niet meer kunnen, gebrekkig zijn, als de wereld voor ons zijn glans verloren heeft? Waarom onze beste tijd en onze beste dagen niet besteed om Hem te zoeken. Want het Woord zegt: "Die Mij zoekt, die zal Mij vinden, om in die Zoon de levende God te mogen leren kennen".

Toen verbood Hij Zijn discipelen dat zij iemand zeggen zouden dat Hij was Jezus de Christus. Waarom toch? Waarom toch? Zijn Naam moet toch juist gepredikt worden! Jawel, maar Hij stond voor een werk, voor een weg. Hij kon de wispelturige roem van de mens die toch niet in Hem geloofden niet hebben. Die weg moest Hij gaan om hem ten volle toe te houden. En als die weg ten volle toe gehouden zou zijn, dan kon dat Evangelie gepredikt worden aan alle creaturen, van die lijdende, stervende en opgestane Heere Jezus Christus, om Hem dan ten volle gaan prediken. Ze zouden toch nog niet in Hem gaan geloven. Nee, er moest eerst nog wat gebeuren.

Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen. Het woordje "vertertonen" zegt zoveel als: tentoonstellen, uitstallen. Zoals een marktkoopman op de markt zijn waren uitstalt om de kopers te trekken. Zo is hier de Heere Jezus Degene Die het vertoont aan Zijn discipelen, uitstalt. Maar als zoiets uitgestald wordt, je zou zeggen: "Dat trekt geen kopers". Nee, dat is ook eigenlijk zo. Dat blijkt ook wel!

Maar nu een zaak..., en dat is maar even de vraag of je daar in het diepst van je ziel iets van begrijpt. Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te tonen dat Hij 'moest'... Weer, dat heeft Hij niet aan de schare en niet aan de geestelijke leidslieden meegedeeld, maar aan

Zijn discipelen. Het gaat over die elf, waar God in begonnen is. Die gebonden aan de Heere Jezus, aan Zijn hart, maar ook aan Zijn lippen, om Hem te horen, die woorden te horen en te bewaren in het hart. Toen begon Jezus Zijn discipelen te vertonen dat Hij 'moest'... Moest! Waarom staat dat er? Er staat niet dat Hij wilde heen gaan en veel lijden en gedood worden. Maar Hij moest.

De Heere Jezus onder het beslag van Gods raad. De Heere Jezus als de Gezalfde had niet anders te doen dan te gehoorzamen dat wat God de Vader in Zijn beschikking Hem had opgedragen, opgelegd. Niets anders moest Hij doen. Nee, want de ijver van Gods huis had Hem verslonden, totaal in beslag genomen.

Maar nu nog wat. Te vertonen dat Hij moest. Wat is u vertoond eigenlijk? Wat is er weleens voor u uitgestald? Als een marktkraam met waren. Hebt u weleens een keer aan een marktkraam gestaan, om in die spreektaal te blijven, waar u van schrok? Waarop de ongerechtigheid van uw bestaan stond uitgestald. Is u weleens vertoond wie u bent? Is u weleens vertoond de breuk tussen God en uw ziel? Is u weleens vertoond de eeuwigheid die met rasse schreden naderbij komt? Is u vertoond dat u met heel uw reformatiepogingen om Gods wet te houden, een beetje beter te leven, de kraam vol met ongerechtigheden alleen maar voller en voller hebt gemaakt? Dat alles u aanklaagt en dat er niets is wat u kan behouden uit uzelf.

Het is feitelijk Evangelie als er staat: "Begon Jezus Zijn discipelen te vertonen dat Hij moest..." Moest vanwege die ten hemel schreiende, Gode tergende zonden en ongerechtigheden van Zijn volk. Maar ook 'moest', omdat Hij... Nu zie je wel dat Hij de Zoon des mensen in die zin niet is, dat Hij ons gelijk is. Maar dat Hij zoveel hoger, zoveel Goddelijker, zoveel majesteitelijker is, ja de Zoon van de levende God Zelf, dat Hij het niet kan aanzien dat één van de gegevene van Zijn Vader nog verloren zal gaan. Hij moest omdat Hij dat recht van Zijn Vader niet wilde schaden, omdat Hij de eer van Zijn Vader in alles zocht. Maar ook de zaligheid van de verkorenen op Zijn ziel gebonden lag. Hij heeft zelfs de tegenstand van Zijn eigen discipelen verdragen, de hoon en de smaad heeft Hij alles doorleiden en doorworsteld, opdat er niet één van diegenen ooit uit Zijn handen ter aarde zal vallen. Hij moest opdat er geen afval der heiligen zal wezen. Hij moest.

Zie hier het wonder van het lijdensevangelie. Het is een heilig moeten, omdat diegenen die staan te roepen: "Kruis Hem, kruis Hem", aan Zijn voeten gebracht moeten worden. Daar is het voor.

Veel lijden van ouderlingen, overpriesters en Schriftgeleerden. Dus veel lijden van de voltallige kerkelijke overheid van die dagen. Ja,

dat was toen ook al zo, dat de kerkelijk overheid het werk Gods tegenwerkte. Veel lijden, staat er. Dus het is een uitgieting van lijden, zodanig dat het zal uitlopen op Zijn dood. Ze zijn pas bevredigd in hun haat, in hun wrevel tegen Hem als Hij gestorven is en gedood worden. Daar zal dat vele lijden op uitlopen.

Maar, zegt de Heere Jezus Christus daarbij, en ten derde dage opgewekt worden. Omdat Hij Degene is Die triomfeert over dood en graf. Omdat Hij Degene is Die alle dingen in Zijn hand heeft. Omdat Hij Degene is Die van de dood niet gehouden kon worden. Omdat Hij aan dat recht van Zijn Vader had voldaan. En het is vanwege dat geschonden recht dat wij de dood moeten sterven. Maar Hij heeft dat recht niet geschonden, maar geëerbiedigd. Zo kan de dood Hem niet houden, maar zal Hij leven moeten. Zoals de Heere het in de scheppingsorde bedoeld had, maar dan nog veel heerlijker en heiliger. Dat de Heere gezegd had tot de mens in dat Paradijs: "Indien gij Mij gehoorzamen zult, zo zult gij opgenomen worden in eeuwige heerlijkheid". Het is de ongehoorzaamheid die met de dood gestraft wordt. En de gehoorzaamheid heeft het leven tot gevolg. Ten derde dage opgewekt worden. Wat ligt daar een troost in, mensen, voor al die gegebenen des Vaders, die aan het hart van Christus verbonden zijn, die in Zijn hart opgeborgen liggen. Want Hij Die opgewekt is en Die ook ten hemel opgevaren is, heeft in Zijn hart de namen van al die gegebenen mee genomen naar Boven toe. En in Zijn gevouwen handen heeft Hij ze vastgeklemd om ze biddende voor het aangezicht van Zijn Vader te brengen: "Ik bid niet voor de wereld, maar Ik bid voor degenen die Gij Mij gegeven hebt". Dat zegt de Heere Jezus Christus Zelf.

Ten derde dage opgewekt worden. Daarin ligt de troost van al dat volk dat stervende is aan deze kant van het graf, wat het wel weet onder dat rechtvaardig oordeel van God te moeten bezwijken. Daar ligt troost, hoop en verwachting in, dat Hij, het Hoofd, het lichaam mee zal nemen naar Boven toe. Dat er verwachting is voor hen die geen verwachting meer hebben kunnen aan eigen kant, omdat Hij het doet.

Maar ja, dat laatste, ten derde dage opgewekt worden, dat had Petrus al niet meer gehoord. Hij was overmand door die woorden "veel lijden en gedood worden". En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: "Heere, zij U genadig, dit zal U geenszins geschieden". Er staat: "De Heere verlene U de genade dat dit U niet zal overkomen". Dat staat er eigenlijk.

Petrus Hem tot zich genomen hebbende. Moet je nagaan. De Heere Jezus heeft Zijn discipelen apart genomen. Hij gaat ze vertellen van dat wat te komen staat. Waarom? Opdat ze..., ja, wel geschud en

geschokt door dat wat ze zal overkomen, toch het geloof niet verliezen zullen. Maar dat ze weten zullen, het is ze van de Heere voorzeggd geworden. Hij heeft ze vertoond hoe Hij zal moeten gaan naar het sterven toe, hoe Zijn dood onmisbaar zal zijn. Het moet gebeuren dat Zijn lijdensgang een stervensgang wordt, tot de eer van Zijn Vader en het eeuwig geluk van Zijn volk.

En Petrus Hem tot zich genomen hebbende.

Ik weet niet of ik het terecht zeg, maar ik zeg het toch maar. Zie daarin (dat is ook een les voor u en mij) de arrogantie van Petrus. En Petrus Hem tot zich genomen hebbende, zoals een vader zijn kind doet: "Kom eens even bij me. We moeten even spreken". Zo iets. In ieder geval dit: Petrus stelt zich boven Christus. Hij meet zich het recht toe om Christus te vermanen. Dat is wat! Petrus, waar de Heere Jezus van gezegd had: "Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen". Hier blijkt dat hij de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen nog niet heeft. Nee, die zijn hem gegeven toen de opgestane Heere Jezus Christus ze uitgezonden heeft en ze opgedragen heeft: "Predikt het Evangelie aan alle creaturen". Toen! Hier nog niet. Want hier blijkt dat Petrus een gang gaat tegen het Woord in.

Begon Hem te bestraffen, zeggende: "Heere, zijt U genadig". God verlene U de genade dat U dit geenszins zal geschieden.

Dat is nogal wat.

Maar Hij Zich omkerende. Als je het simplistisch leest, dan denk je dat de Heere Jezus Zich naar Petrus toe wendt, om hem aan te spreken. Maar niets is minder waar. Maar Hij Zich omkerende, dat betekent: Hij keert Zich van Petrus af. Petrus had Hem tot zich geroepen. De Heere Jezus was op hem toe gekomen, had hem aangezien, had naar hem geluisterd. En nu draait de Heere Jezus Zich om, keert Zich van Petrus af en zegt... Hij gaat spreken naar wat Hij doet. Dat is altijd zo in God. Hier ook. Hij keert Zijn rug naar Petrus toe en Hij zegt: "Ga weg, achter Mij". Het woord wat de Heere Jezus spreekt is tweeledig. In de eerste plaats spreekt de Heere Jezus de duivel aan. En in de tweede plaats spreekt de Heere Jezus Petrus aan.

Eerst de duivel, die inderdaad vat heeft kunnen krijgen op Petrus. "Ga weg, achter Mij, satanas, gij zijt Mij een aanstoot". Wat zegt de Heere Jezus daar tegen de duivel? "U werpt op de weg, die Ik heb te gaan, rotsblokken op. U zoekt Mij een aanstoot voor Mijn voeten te zijn, opdat Ik de weg niet lopen kan en struikelen zal en vallen zal. Ge zijt Mij een aanstoot".

Op welke weg eigenlijk? Op deze weg: veel lijden en gedood worden en ten derde dage opgewekt worden. Ja, nee, ten derde dage

opgewekt worden, daar had de duivel natuurlijk helemaal geen invloed meer op. Maar dat vele lijden en dat gedood worden, dat wil de satan kosten wat het kost voorkomen. Waarom? Omdat satan veel beter beseft dan u en ik, dat daar de zaligheid van de Kerk in gelegen is. Dat dat het kloppend hart van het Evangelie is. Dat dat het geheim van het leven van al Gods volk is, dat lijden en sterven van Christus. Als de duivel dat lijden en sterven kon voorkomen, dan had hij alles gewonnen. Dan was hij overwinnaar geweest. Als hij de Heere Jezus uit Gethsémané's hof kon weg houden, waar de Heere Jezus gekropen heeft als een worm en geen man. Als hij de Heere Jezus van Gabbatha had kunnen weg houden, waar Hij onder dat menselijk, verdorven recht schuldig verklaard werd. Maar bovenal als hij Hem van Golgotha's heuvel had kunnen weg houden, waar Hij stierf voor Zijn volk, waar Hij het uitriep vlak voor Zijn dood: "Het is volbracht". Wat betekent dat? Als de duivel Hem maar van dat volbrachte werk tot zaligheid kon af houden.

Gij zijt Mij een aanstoot. Zie hier, als de Christus inderdaad slechts een Zoon des mensen geweest was. Zie hier, had Christus dan dat woord van Petrus niet aan gegrepen en gezegd: "Ja, dat heeft Mij niet te geschieden". Had Hij dan Zijn leven niet lief gehad, als Hij net in elkaar had gezeten als u en ik! Maar hier blijkt dat Hij is de Zoon van de levende God. Dat Hij liever Zijn eigen leven verliest, dan dat de eer en de raad van Zijn Vader geschaad zou worden.

Gij zijt Mij een aanstoot.

En dan spreekt Hij Petrus aan: "Want gij verzint niet de dingen die Gods zijn, maar die der mensen zijn". Wat verzon Petrus dan? Petrus verzon een koninkrijk wat al hoger en hoger klimmen zou, wat de Romeinen verdrijven zou. Zult Ge het Koninkrijk van Israël weder oprichten? Petrus zag voor zich een aards koninkrijk, waar Jezus Koning en Triomfator zou wezen, waar alle vijanden ten onder zouden liggen. Petrus dacht vleselijk. Christus antwoordt geestelijk. Want de dingen die Gods zijn, die gaan lijnrecht in tegen de dingen die der mensen zijn. De dingen die Gods zijn, zijn zoveel hoger. En omdat ze zoveel hoger zijn dan dat kleine, beperkte brein van ons, zijn ze onbevattelijk. Wat is dat dan, dat wat van God is? Dat is dit: het gaat door lijden tot heerlijkheid. Dat is de zaak. Christus vertoont hier: Ik sta voor u als de stervende Jezus, en dat is Gods beschikking; Ik sta voor u als Hij Die ten onder zal moeten gaan. Waarom? Om juist dat eeuwigdurend Koninkrijk te vestigen.

En dan gaat de Heere Jezus Zijn discipelen aanspreken. Dan is het niet meer alleen tot Petrus. Maar toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: "Zo iemand achter Mij wil komen..." Dat zou je natuurlijk remonstrants uit kunnen leggen. Ik zou bij u de keuze neer kunnen leggen:

“Wil je dat of wil je niet?” En u zou bij uzelf kunnen besluiten, zeker als ik wat psychologisch op u in zou praten: “Ja, dat wil ik wel”. Staat dat er eigenlijk? Nee! Nee! “Zo iemand achter mij wil komen”, dat is diegene wiens wil... Want het gaat hier over de wil van de mens. ...wiens wil verslonden is in Gods wil. Dat is een mens die tot die uitdrukking gekomen is: “Hij doe wat goed is in Zijn heilige ogen”. Die de apostel verstaat: “Het goede dat ik wil, dat doe ik niet, en het kwade dat ik niet wil, dat doe ik wel”.

Zo iemand achter Mij wil komen. Is er één onder ons vanmorgen die achter Hem wil komen? Is er één hier die zeggen moet: “Ik zit mezelf in de weg. Als er iets is wat mij buiten het Koninkrijk der hemelen houdt, dan ben ik het. Ik werk mezelf alleen maar tegen. Het gaat niet, het kan niet van eigen kant. Het goede dat ik wil, ja... Ik heb een week achter me vol van slechtheid”. Moet je dat bekennen? Weet je waar de fout zit? Ik zeg het vast zo. Laat het maar licht klinken, dat geeft ook niet. Je oog is niet op Jezus geweest. Daar ligt het aan. Daar ligt het nu precies aan. De stervende Jezus predikt hier een stervende Kerk. De Kerk van Christus is geen Kerk die in deze wereld een of andere triomf- of overwinningstocht zal hebben. Het zal niet beter en beter worden aan deze kant van het graf. Eerder slechter. O ja, in de wereld zult ge verdrukking hebben, zegt het Woord van God. Maar... Dat blijkt ook uit het vervolg. Maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen. Maar dat is een waarheid, een werkelijkheid waar het vlees niet aan wil, en waar de satan ook dat volk van God, die Petrus, zo op aangrijpen kan, waar hij u en mij zo op aangrijpen kan. We wensen wel een gerust en kalm leven. We wensen wel een onbezorgd leven aan deze kant van het graf. Maar de Heere Jezus zegt: “Zo iemand achter Mij wil komen...” Die het in de gaten gekregen heeft dat heel zijn onbezorgde leven wel aangenaam kan wezen, maar dat er een bezorgdheid in het hart is. Deze bezorgdheid: niet achter Hem te komen, zoveel dagen door te brengen in ijdelheid. De Heere Jezus zegt: “Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf”. Ja, mensen, dat is het stempel van de dood op je leven. Die verloochene zichzelf, wat betekent dat? Er staat zoveel als: die levere zichzelf uit. Of: die geeft zich totaal weg.

Heb je zo’n ogenblik weleens gehad in je leven? Dat de Heere inderdaad met je doen mocht wat Hij wilde. Ik hoorde eens een ziek, stervend mens zeggen: “Uw wil geschiede”. Nee, dat is geen goedkope praat. Dat is dat: die verloochene zichzelf. Dat Hij het beslist. Dat Hij het bepaalt. Die levert zich uit. Je zou het ook zo kunnen zien: een mens die zichzelf aangeeft bij justitie: “Ik heb het gedaan”. Dan ligt het lot van die mens in handen van justitie. Niet meer in

eigen hand. Dat staat hier. Die verloochene zichzelf. Dan is het levenslot aan een Ander toebeschikt.

Wat is dat levenslot? Wat is de gang die de Kerk moet gaan? Ik zei het u al: stervende Kerk. Wat wil de Heere met dat volk doen? Hij wil ze in zichzelf vernederen. Hij wil ze in zichzelf ontgronden. Hij wil ze van zichzelf laten walgen, opdat Hij meerder zal worden. Hoe? Wel zo, dat God genade geeft aan de grootste der zondaren. Mensen, op die dag dat je schuld vergeven werd en je zonden achter Gods rug in een zee van eeuwige vergetelheid terecht kwamen, toen had je niet in de gaten hoe een vreselijk walgelijk en vuil beest dat je bent. Maar in de weg van de verdere ontdekking ga je het leren.

Die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op. Wat doet dat kruis? Dat drukt je schouders naar beneden. Dat schuurt en dat schaaft. Daar zit een splinter aan, die steekt, dat doet pijn. Dat kruis wil u en mij vernederen onder de hand van God. Vernederen opdat Hij alles en in allen zal wezen. Opdat u toebereid wordt, klaar gemaakt wordt voor de zaligheid. Nee, niet in de weg van een aards koninkrijk. Want vlees en bloed doen niet mee in het Koninkrijk der hemelen. Het is een geestelijk Koninkrijk. Ik heb u vaker gezegd, Kohlbrugge zegt het zo treffend: "De Heere heeft in de hemel een heilige fabriek van kruisen, en Hij bezorgt die kruisen thuis bij al Zijn volk". Een kruis al zwaarder, al zwaarder. Wat betekent dat? Opdat we hoe langer hoe kleiner zullen worden onder Zijn krachtige hand. De waarachtige bekering, zegt de Heidelberger, dat is het afsterven van de oude mens. Dat doe je nooit. Maar dat doet dat kruis. Ofwel, dat doet God. Dat doet Gods hand. Dat is het wat je neerdrukt, wat je knakt, wat je breekt, opdat je terecht zult komen op dat plekje waar je niets meer in handen hebt, maar alles uit handen hebt moeten geven en gebukt onder dat kruis toch nog opgewekt wordt en vreugd in het hart beleeft. Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen.

En neme zijn kruis op. Het is heel opmerkelijk dat er niet staat: "Die krijgt zijn kruis opgelegd". Maar er staat: "En neme zijn kruis op". Dat gaat tegen ons in, net zo goed tegen mij. Maar er staat dus dit: die is het eens met Gods weg, die is het eens met Gods beschikking. De Heere Jezus zei tegen de duivel: "Ga weg, achter Mij, satanas, gij zijt Mij een aanstoot". Heb je al wat stenen op de weg ontmoet dat je struikelde? Toen je het met Gods beleid niet eens was. Toen de duivel vraagtekens zette achter Gods Woord. Toen je zelf hebt geprobeerd jezelf te redden.

Weet je wanneer de duivel geen vrij spel meer heeft? Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volg Mij.

Ik zei u straks: ge hebt Jezus niet in het oog. Dat staat hier. Als je iemand volgt, dan houd je hem in de gaten, welke kant hij op gaat. De Heere Jezus zegt: "en volg Mij". Dat betekent: zie niet op de omstandigheden; zie niet op uw brekende lichaam; zie niet op uw stervende leven; zie niet op dat kruis dat drukt; zie niet toornig en murmurierend op naar de hemel. Maar volg Mij. Houd Mij in het oog. Wat ziet u dan, als u gebukt en gebogen gaat onder uw kruis, stervende aan eigen kant, Hem in het oog hebt? Wat ziet u dan? Dan ziet u de Man van smarten, Die het zwaarste end van uw kruis draagt. Dat niet alleen. Dan ziet u de Man van smarten die het kruis van God, Hem opgelegd, draagt. Dan ziet u de Man van smarten, Die onder de fiolen van Gods toorn, die uitgegoten worden, is. Dan ziet u de Man van smarten Die het uitroept: "Ik ben een worm en geen man, vertreden van de mensenkinderen". Dan ziet u de Man van smarten met de doornenkroon op het hoofd, het bloed langs het gezicht en over de rug vanwege de geselslagen. Dan ziet u de Man van smarten Die bijna bezwijkend op Golgotha's heuvel aan komt en de spijkers in handen en voeten voelt. Dan ziet u de Man van smarten Die in de verzengende hitte van de Goddelijke toorn hangt aan het vloekhout der schande.

Dit deed Ik voor u.

Is je weg dan nog zwaar? Heb je dan nog een reden tot murmureren? Doet God het dan nog steeds niet goed? Hij Die hing aan het vloekhout der schande, Die is Degene Die tegen de moordenaar aan het kruis zei: "Heden zult gij met Mij in het Koninkrijk, in het Paradijs zijn". Dat zei de Heere Jezus. En volg Mij.

Als u Hem in het oog hebt en merkende bent op Zijn Woord, merk op mijn ziel wat antwoord God u geeft; Hij spreekt gewis tot elk die voor Hem leeft. Dan kon je nog weleens vertroost worden, bemoeidigd worden. Dan kon je nog weleens een Psalm in de nacht zingen. Hij heeft gedacht aan Zijn genade. Dan kon je nog weleens juichen in een kruisweg, zingen van Gods goedertierenheid.

Is de weg zwaar? Bedenk het goed, uw weg is een weg naar het Woord. Neme zijn kruis op. Nee, dat gaat niet over vleselijk lijden. Dat gaat niet over dat wat wij onszelf aan doen. Dat gaat over dit, wat God beschikt.

De stervende Kerk. Want als ze straks Thuis komt, als ze straks ten hemel in gaat, dan moet ze zichzelf helemaal kwijt wezen. Ja, in de dood wordt het laatste van de mens er af geslagen. Maar opdat God alles en in allen zal zijn, en het lied Hem ter ere alleen zal klinken. Wat wonderlijke wegen houdt God met Zijn Kerk zeg, om ze klaar te maken voor de zaligheid. Wat een voorrecht, mensen, als het de Heere behaagt je de ruimte niet te geven om je te binden aan de

dingen van de wereld en van de tijd, opdat je gebonden zou zijn aan Hem. Wat een voorrecht, mensen, om te sterven aan al het eigene, om Hem alleen over te houden: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. Dan had je misschien wel een kruis te dragen vanmorgen naar de kerk, en toch zei je: "Waar zullen wij anders heen gaan? Gij hebt de woorden van het eeuwige leven". Is dat nu spijs en drank voor je, het Woord van de levende God? Namelijk de toezeggingen, maar ook de openbaringen van Christus, van het liefdeshart van God aan je ziel? Is dat een en al geest en leven voor je? Is dat het wat je boven de dingen van de wereld en de tijd uit trekt? Is dat het waardoor je zeggen moet: "Weg wereld, weg schatten, gij kunt niet bevatten hoe rijk of dat ik ben. Ik heb alles verloren, maar door Christus verkoren, Wiens eigen ik ben"? Dat is de zaligheid van de Kerk, mensen. Door lijden tot heerlijkheid.

Laten we eerst zingen, Psalm 27 vers 1.

*God is mijn licht, mijn heil, wien zou ik vrezen?
Hij is de HEER', Die hulp verschaft in nood;
Mijn levenskracht; 'k heb niet vervaard te wezen;
Hij is 't, Die mij beveiligt voor den dood.
Wanneer de macht der bozen sloeg aan 't woên,
En aanrukt', om zich met mijn vlees te voên,
Stiet zelf dit rot, dat mij benauwt en haat,
Den voet, en viel; omdat het God verlaat.*

Waarom levert ge u niet uit aan Hem? De wereld gaat toch voorbij met haar begeerlijkheid. Gelooft u het niet, die de wil van God doet blijft in eeuwigheid? Gelooft u het niet? De Heere Jezus verkondigt hier aan Zijn discipelen... Daar heb je het weer: aan Zijn discipelen. Je kunt wel in de kerk zitten, maar niet onder het beslag van het Woord zijn, niet onder de bediening van de Heilige Geest zijn. En je gaat over tot de orde van de dag, en je haalt je hart op in de wereld. Je vermaakt je er in. Je ziet er al je geluk nog in. Maar die discipelen, die hebben één ding in de gaten. En zo meteen gaan die elf het zien in Judas, die heen gegaan is naar zijn eigen plaats en zichzelf verworgd heeft. Ze gaan het zien dat het waar is wat Jezus zegt. Ja, mensen, het is waar, je kunt je leven wel handhaven, maar sterven zal het toch. Zo wie zijn leven zal willen behouden, die het niet uitlevert, die zich niet verloochent, die het zelf in de hand wenst te houden, die zal hetzelfde verliezen. Want er komt een ogenblik in dat stervensuur, dat alles hem uit de handen glipt, dat dat hele leven weggevaagd wordt. Waarom zal hij het verliezen? Wel, omdat Jezus

het niet in Zijn hand heeft. Daarom! Wij kunnen toch niets in de hand houden. Maar in Zijn hand alleen eeuwig veilig. Daarom staat er maar zo: "Wie zijn leven verliezen zal om Mij nentwil, die zal hetzelfde vinden".

Wat betekent dat: verliezen om Mij nentwil? Dat betekent dit: ik moet mijzelf naar achteren zetten, opdat Hij heerschappij zou voeren. Ofwel, die mens verliest zichzelf tot zijn voordeel, opdat Hij doen kan wat Hij wil. Dat is het. Zo wie zijn leven verliezen zal om Mij nentwil, die zal hetzelfde vinden. Dan ben je alles kwijt. Dan ga je een stervende gang in een ondergaande wereld. En waar kom je achter? Als je dootsklok luidt, of als de Heere komt op de wolken van de hemel, waar kom je achter? Dat Hij je leven veilig in Zijn handen en aan Zijn hart bewaard heeft.

Die zal hetzelfde vinden. Weet je wat er staat? Dat is toch schoon! Dat Jezus zegt in dat ogenblik: "Mensenkind, hier, voor eeuwig, leven, uit genade, bij Mij". Die zal hetzelfde vinden. Wat baat het een mens zo hij de gehele wereld gewint en lijdt schade zijner ziel? Weet je wat er staat? Al heb je alle bezit wat er op de hele wereld te vergaderen is, bij elkaar geschraapt, het zal te weinig zijn om de prijs van je ziel aan God te voldoen. Je zult schade lijden aan je ziel. Wat zal een mens geven tot lossing van zijn ziel? Zul je je met al dat goed van de wereld kunnen vrijkopen? Dat zal niet gaan. Omdat God het enig wettig betaalmiddel, wat Hij accepteert, gegeven heeft in deze wereld. Dat betaalmiddel zal blijken voor alle ogen, dat dat het was. Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, met Zijn engelen. En alsdan zal Hij een iegelijk vergelden naar zijn doen? Wat betekent dat? Hij zal op de troon plaatsnemen en een iegelijk vergelden. Ze hebben Hem wel verstoten, Hem vertrappt, Hem laten lijden, Hem laten sterven. Maar het blijkt dat Hij heerschappij voert en dat Hij gaat oordelen en vonnissen over heel hun bestaan. Voorwaar zeg Ik u, er zijn sommigen van die hier staan, dewelke de dood niet smaken zullen, totdat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk. Dat is het laatste. Dat is zwaar om te verstaan. Een moeilijk te verklaren tekst. Maar dit staat er wel: de Zoon des mensen hebben zullen zien komen in Zijn Koninkrijk, dat ze de dood niet smaken zullen voordat ze dat gezien hebben. Wat betekent dat in de toepassing? Dat betekent dit: het zal gebeuren dat een ieder van ons wordt vergolden naar zijn doen. Het zal gebeuren dat we de Zoon des mensen zullen zien zitten in Zijn heerlijkheid, in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen om Hem heen, de miljoenen gediensstige geesten. Het zal ons allemaal gebeuren. Er is er niet één die dat ontlopen kan. Dat is de ernst van de eeuwigheid, van sterven en God ontmoeten. Maar Jezus zegt:

“Er zijn er die de dood niet smaken zullen, en dat al gezien zullen hebben”. Wat betekent dat? Er zijn er, zegt de Heere Jezus Christus, met wie de Heere zal afrekenen aan deze kant van het graf. Ze hun vonnis bekend zal maken, maar ook de vrijspraak uit Zijn gezegende mond, om Jezus wil: “Ik zal niet meer op u toornen en niet meer op u schelden”. Hebben zien komen in Zijn Koninkrijk. Dus Hem als de Machthebber van hun bestaan hebben te erkennen en het leven uit Zijn hand ontvangen hebbende. Dat zal gebeuren, zegt de Heere Jezus Christus.

Er zijn sommigen van die hier staan. Hij zegt niet: “U zult allen...” Nee, want Judas hoorde er niet bij. Die bleef buiten. Die heeft Hem ook gezien in Zijn heerlijkheid. Maar toen was het te laat. Mensen, bidt de Heere dat Hij met u afrekent aan deze kant van het graf. Dat de Heere het zo maakt in uw bestaan, dat u uzelf uitleveren moet en alleen nog afhangt van het lijden en sterven van Immanuël. Dat dat uw leven zou zijn. Wat Hij gewerkt heeft. Wat Hij volbracht heeft. Wat Hij gedaan heeft. Mensen, dan kun je rustig gaan slapen. Ook als het doodsuur nadert. Dan zeg je met de oude Israëliet mee, uit Psalm 30 of 31: “Heere, in Uw handen beveel ik mijn geest”. Dat is ook Hem volgen, Die gezegd heeft: “Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest”. En dan ontwaken aan de overzijde van de Doodsjor- daan. En hetzelfde vinden! Dat volk zingt het lied van Mozes en het Lam: “Gij hebt ons Gode gekocht met Uw bloed”. Dat is het kloppend hart van het Evangelie. De apostel zegt: “Wij hebben niet voor- genomen iets onder u te weten dan Jezus Christus en Die gekruis- sigd”. Niet met allerlei wijsheid der mensen, maar in eenvoudigheid dat Woord onder u neergelegd. Jezus Christus en Die gekruisigd. Dan geldt het vandaag nog voor al degenen die Hem aanroepen in de nood, dat ze Zijn gunst zullen vinden, oneindig groot. Het moge God behagen Zijn Woord van deze morgen ook onder u te zegenen, tot Zijn eer, tot onze zaligheid.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 33 : 9

*Het briesend paard moet eind'lijk sneven,
Hoe snel het draav' in 't oorlogsveld;
't Kan niemand d' overwinning geven;
Zijn grote sterkte baat geen held.
Neen, de HEER' der heren
Doet ons triomferen;*

*Hij, geducht in macht,
Slaat elk gunstig gade,
Die op Zijn genade
In benauwdheid wacht.*

Zegenbede.